

Manko życia

taki smutny wiersz..

taki smutny wiersz..

Uciekło, uciekło mi życie.
Uciekło w czekaniu, tęsknocie.
Zatarło się w moim niebycie,
rozpuściło w słonecznym złocie.
Nie brałam a dawałam;
zrobiłam manko w duszy.
Długo na miłość czekałam
teraz samotność mnie suszy.
Gdzieś na skrzyżowaniu dróg istnienia,
skręciłam słuchając podszeptów serca.
Dałam duszy bagaż z cierpienia
a i ciało ból na wskroś przewierca.
Już nie pragnę, nie biegnę, nie gonię.
Zmęczona, czasowi się poddałam.
W samotności krzyczę i łyżę trwonię.
Skasowałam wspomnienia, które miałam,
pustka świadoma gdzieś we mnie gra.
Nie chcę myśleć i czuć bez promieni słońca.
Nie czekam, aż mi ktoś swą duszę da.
Została szarość i bolesna świadomość końca.